

Ulla von Brandenburg [DE]

Singspiel [2009, 16 mm, b/w, loop, 15']

6 > 13 NOV 09 . 14:00 > 23:00 . STUK VERBEECKZAAL

[NDL]

Wie Ulla von Brandenburgs kleurrijke installatie **Singspiel** binnenstapt, wordt gelokt door zijn nieuwsgierigheid, maar tegelijk ook bevangen door de benauwdheid die eigen is aan de ontmoeting met het onbekende. De doolhofstructuur is gemaakt van een reeks gekleurde stoffen. De kleuren verwijzen naar het kleurenpalet van de Zwitserse psychoanalyticus Max Luscher, die in de jaren '50 een model voor persoonlijkheidstypes ontwikkelde op basis van de specifieke kleurvoorkeuren. Op het einde van dit labyrint, wordt een film geprojecteerd. Net als de fysieke wandeling van de bezoeker, verbeeldt de film een trage, zwart-witte reis door een architectonische ruimte, meer bepaald de beroemde Villa Savoye van de Zwitserse architect Le Corbusier. En zo zet de bezoeker zijn verkenningstocht verder langs de historische hellingen, ruimten en kamers van de Villa.

Zoals meestal in von Brandenburgs werk, worden we ook in **Singspiel** uitgenodigd op een verkenningstocht langs diverse aspecten van theater, performance en psychologie. Naarmate de film door de Villa reist, zien we een reeks spelers verschijnen en verdwijnen, samenkomen en uit elkaar gaan. Het modernistische beeldwerk contrasteert met klassieke elementen en technieken uit het theater en de performance. Melancholie en mysterie bepalen de sfeer in de slotscène van de film, die zich afspeelt in de tuin van het huis. Het lijkt alsof de personages een soort performance bijwonen. Niet toevallig zitten ze op bankjes die identiek zijn aan die van de toeschouwers. Wanneer het gordijn opengaat, ontmoeten we de hoofdrolspelers van dit verhaal in een soort meta-situatie, een stuk binnen in een stuk. Het lied wordt gezongen door de kunstenaar zelf, die ook de tekst schreef. De eigenaardige, hoge zangstem geeft von Brandenburgs verhaal een bijkomende dimensie. De muziek is van Laurent Montaron. De titel **Singspiel** is een verwijzing naar het gelijknamige Duitse operagenre, waar het lied de gesproken dialoog kan vervangen, maar beiden elkaar ook kunnen afwisselen.

Laurent Montaron, Julien Discrit, Thomas Dupouy en Ulla von Brandenburg presenteren op Playground ook de muziekperformance **Parfums Pourpres du Soleil des Pôles**, op 9 & 10 nov om 20:30.

[ENG]

Upon entrance into Ulla von Brandenburg's colorful installation entitled **Singspiel**, one is confronted with a sensation of curious exploration coupled with the particular anxiety of entering the unknown. The labyrinthine structure is made up of a series of solid colored fabrics forming an intervention in space and architecture. These colors refer to the color scale of Swiss Psychoanalyst Max Luscher, who in the 1950s conceived a model for personality types based on specific color preferences. At the end of this vivid and modestly 'constructivist structure' is a film projected onto the soft fabric wall. Visitors are invited to sit and watch the film. Much like the physical journey of the viewer, the film depicts a slower, black and white journey through an architectural space. Filmed at Swiss architect Le Corbusier's famous building Villa Savoye, the voyage of the viewer continues through the historic ramps, partitions, and rooms of the Villa.

Like most of von Brandenburg's work, **Singspiel** explores aspects of theater, performance and psychological states and in this case, takes the form of a somber and still film. As the film travels through the Villa, a series of players appear and disappear, conjoin and separate upon the camera's direction. The modernist imagery is juxtaposed with classical elements and mechanics of theater and performance. The transitions among the characters occur through song and the singer's voice is high-pitched and peculiar, adding another layer to von Brandenburg's tale. Sensations of melancholy and mystery are present in the film's final scene which takes place in the house's garden where the characters appear to be attending a performance of sorts (not coincidentally, they are sitting in stools that are identical stools of the viewer). A pronounced Brechtian curtain is drawn to reveal the players of this story in a sort of meta-situation -- a play inside the play. The song is sung by the artist herself, who also wrote the lyrics. The music is by Laurent Montaron. The title **Singspiel** refers to the German music-play where song can replace and alternate with spoken dialogue.

Laurent Montaron, Julien Discrit, Thomas Dupouy and Ulla von Brandenburg also bring a new musical performance to Playground. **Parfums Pourpres du Soleil des Pôles**, on monday 9 & tuesday 10 november at 20:30 in STUK Soetezaal.